

क्रंस्त उत्साहं चकार पूर्व्वेणोत्साहे मं आस्फालनरूपोऽत्रोत्साहः
सुक्रमोऽमे इति नेम् ॥ २२ ॥

परीक्षितमुपाक्रंस्त राक्षसी तस्य विक्रमं । दिवमा
क्रममाणेव केतुताराभयप्रदा ॥ २३ ॥

परीत्यादि । तस्य हनूमतोविक्रमं शैर्यं परीक्षितुं राक्षसी ज०म०
उपाक्रंस्त उत्सेहे पूर्व्ववत्तड् दिवमाक्रममाणेव यथा केतुः स्वर्भानुः
तारा नभस्युद्गच्छति भयङ्करा आडः उद्गमनदति तड् तत्र हि
ज्योतिरुद्गमनदत्युक्तं केतुतारायाश्च ज्योतिःस्वभावत्वात् ॥ २३ ॥

परीत्यादि । तस्य हनूमतोविक्रमं शैर्यं परीक्षितुं राक्षसी भ०
उपाक्रंस्त उत्सहते स्म पूर्व्ववत्तं दिवमाकाशमाक्रममाणा उद्गम
पूर्व्वकं प्राप्नुवती केतुस्वभावा तारेव भयप्रदा भयं प्रददातीति
हनजनादिति डः आडोभोद्गमदति मं आक्रामति धूमः खनि
त्यत्र उद्गमोन विवक्ष्यते किन्तु व्याप्तिमात्रं ॥ २३ ॥

जले विक्रममाणाया हनूमान् शतयोजनं । आस्यं
प्रविश्य निरगादणूभूयाप्रचेतितः ॥ २४ ॥

जलइत्यादि । विक्रममाण्याः पद्भ्यां विचरन्त्याः वेःपादवि ज०म०
हरणइति तड् जलग्रहणात् गतिविशेषन्दर्शयति आस्यं शतयोज
नं शतं योजनानि यस्य प्रमाणतः तदणूभूय सूक्ष्मीभूय प्रविश्य